

Egyesületi hírek

Jogsegélyszolgálat erdőgazdálkodók részére

A kárpótlási intézkedések, valamint a földkiadási folyamat révén hazánkban jelentős erdőterületek kerültek magánszemélyek tulajdonába. Ezen területek egy részén újra megindult a magánerdőgazdálkodás. A legkorábban (az 1995-96-os években) megalakult erdő-gazdálkodó szervezetek már egy évtizedes múltra tekinthetnek vissza.

Az eltelt időszakban számos, az erdőtulajdonosokat érintő új jogszabály jelent meg, ugyanakkor nem kis mértékben módosult a korábbi keletű szabályozás is. A normák mennyisége egyaránt megnehezíti az erdőtulajdonosok és a jogalkalmazók dolgát, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy az erdőterületekre illetve tulajdonosaikra nézve számtalan előírást találunk az olyan kapcsolódó jogterületeken, mint pl.: természetvédelem, vadászati jog, építésügyi szabályok stb.

Felvetődött, hogy szükség lenne a magánerdő-birtokosok érdekképviselői körében megteremteni a jogi segítségnyújtás fórumát. Ennek érdekében az Országos Erdészeti Egyesület elnök-

sége márciusi ülésén határozott arról, hogy 2005. június 1-jével megindítja a magán-erdő-gazdálkodói jogsegélyszolgálatot.

A szolgálat segítséget nyújt az erdőtulajdonosok részére az erdőterületet érintő csaknem bármilyen jellegű jogi kérdésben.

Közelebbről nézve igénybe vehető például az alábbi kérdéskörökben:

- társult erdőgazdálkodási formák (megbízásos jogviszony, erdőbirtokossági társulat stb.) alapítása, működése, megszüntetése.

- erdőterületek használata, forgalma, megosztása

- erdészeti igazgatás és ingatlan-nyilvántartási kérdések

- erdőterületekhez kapcsolódó egyéb szakágazatok szabályai pl.:

- természetvédelmi előírások
- vadászati szabályok

A szolgálat alapvetően jogi természetű problémákkal foglalkozik, a kérdések megválaszolása során azonban – szükség esetén – figyelembe veszi az erdészeti szakma szempontjait is.

E körben elismert szakemberek véleményére támaszkodik a konkrét kérdésekben.

Néhány terület, amire viszont nem terjed ki a jogsegély szolgálat:

- adózási és számviteli kérdések
- jogerősen lezárult közigazgatás is bírósági ügyek

A szolgálat nem lát el közvetlenül jogi képviseletet, igény esetén azonban tanácsot tud adni arra nézve, hogy mely ügyekben kötelező illetve ajánlott a jogi képviselet.

Abban a kérdésben is segítséget tud nyújtani, hogy javasolható-e bírósági vagy közigazgatási eljárás megindítása

A szolgálat az általánosítható tapasztalatok levonására alkalmas jogeseteket szereplők és név nélkül közzéteszi a szaklapjában és internetes portálon.

A jogsegélyszolgálathoz kizárólag írásban lehet fordulni az OEE magán-erdős alelnökének címezve az alábbi címeken:

Postai úton: OEE (Jogsegélyszolgálat) 1027 Budapest 5., Pf.: 433

dr. Péti Miklós OEE (Jogsegélyszolgálat) 8200 Veszprém, Jutasi u. 10.

e-mailon: oee@mtesz.hu

peti.miklos@aesz.hu

Várjuk a tisztelt tagtársak és magán-erdőgazdálkodók, erdőtulajdonosok, fenti tárgykörökre vonatkozó kérdéseit.

Dr. Derzsenyi Tibor
ügyvéd

jogsegélyszolgálat vezetője

Szaksztályi hírek

2005. március 18-án az OEE Erdőművelési Szaksztálya évkezdő rendezvényét tartotta. Először szaksztályi hírek, és más tudnivalók megtárgyalására került sor: az éves program ismertetése, új tagok bemutatása, díjajavaslato megbeszélése, néhány szó esett az Erdőrezervátum Bizottság tevékenységéről, felhívtuk a figyelmet *Anton Kerner* „A Duna menti országok növényvilága” című könyvére (fordította *dr. Madas László*). Előterjesztésre a szak-osztály tagjai megszavazták a 2002. évben az év fájáról, a molyhos tölgyről készült kiadvány kiadásának támogatását az előző évi külföldi kirándulások megmaradt keretéből.

A nap programja három előadás köré szerveződött. Az előadások fontos és jó kitekintést adtak azokra a tudományos határterületekre, melyekkel az erdőművelésnek állandó kapcsolata van.

Botta-Dukat Zoltán ökológus (MTA-ÖBKI, Vácrátót) „Növényi inváziók Magyarországon és a nagyvilágban” cím alatt az özönnövények (invazív fajok) terjedésének okairól és a védekezés lehetőségeiről beszélt. Különösen aktuális volt a téma, mert ezekben a napokban jelent meg a parlágfű-rendelet. Az előadást végighallgatva kiderült számunkra, hogy meglehetősen meddő és kis esélyű a jogszabállyal megerősít-

tett küzdelem az agresszív gyommal szemben. Legjobban úgy őrizhetjük meg és javíthatjuk a környezetünk állapotát és a körülményeinket, ha tudatosan, felelősen élünk (nem hurcoljuk ide-oda a növényeket, törekszünk a természet eredeti állapotának minél kisebb bolygatására). A legközismertebb gyomok mellett (parlagfű, süntök, japán keserűfű, selyemkóró, alkörömös, nyenyúlhozám és aranyvessző egyes fajtái) természetfajok és cserjefajok is tartoznak az invazív fajok közé (zöld juhar, amerikai kőrös, ostorfa, bálványfa, kései meggy, akác, gyalogakác, feketefenyő). Az Európából kivadult *Hypericum pilosella* az új-zélandi legelőket teszi tönkre. Bár az invazív fajok sok kárt és gondot okoznak, vigaszunkra létezik egy ún.

tizes-szabály: a szándékosan betelepített fajoknak csak 10 %-a vadul ki, s ezeknek is csak 10 %-a honosodik meg, közülük csupán 10 % (1 ezrelék) okoz gondot. A behurcolás korlátozása államilag összeállított és felügyelt listákkal (fekete, fehér, szürke), karantén vizsgálatokkal lehetséges. Nálunk még ilyen listák nincsenek.

Kelemen Csaba (HM Veszprémi Erdőgazdaság Rt.) kollégánk gyakorló erdőmérnökként ismertette az invazív fajok visszaszorításának módjait és lehetőségeit. Először a legjobb védekezésre, a megelőzésre hívta fel a figyelmet. Ez főleg úgy érhető el, ha nem keletkeznek az ökoszisztémában rések. Kiemelten veszélyesek ilyen szempontból az erdőtelepítés első kivitelek, a felújítások túlbontása, az elszedett végvágások. Ha már nem tudunk megelőzni, marad a visszaszorítás drága és fáradságos feladata. Ebbe a kategóriába tartozik a mechanikai ápolás is. Közismert, hogy a talajműveléssel további inváziót lehet előidézni. A továbbiakban bemutatta a VERGA Rt. vegyszeres védekezési gyakorlatát a parlagfű, a siskanád és a földi szeder ellen.

Dr. Barna Tamás, a KEFAG Rt. magközpontjának vezetője a mikorrhiza szerepéről és lehetőségeiről beszélt az erdőgazdálkodásban. A magasabb rendű növények döntő többsége valamilyen más élőlényvel kapcsolatban áll. Szó esett a mikorrhizák fajtáiról (sejten belüli és sejten kívüli), jelentőségéről és hasznáról. A mikorrhizák szerepe a kezelt növények intenzívebb fejlődésében, fokozott ellenálló képességében, az integrált növényvédelemben (például csökkenti a talajfertőtlenítés szükségességét) értékelhető. A bemutatott példák meggyőzően bizonyították a mikorrhizált erdei facsemeték és gyümölcsfák fejlődését, életképességét többléte.

Az előadásokat követő vita során **Urbán Pál** a vadászati jog és a közérdek összefüggésére és lehetséges változására, ebben az OEE felelősségére hívta fel a figyelmet. A hozzászólók egy része az akác és a feketefenyő jelentősége mellett érvelt. Mikor már túl sötéten láttuk az invazív fafajok okozta gondokat, Botta-Dukát Zoltán felhívta a figyelmünket, hogy az összes termesztett mezőgazdasági növényünk nem őshonos növény, mégse fertőzik el a flórát. Példaként hozta fel, hogy a mediterrán területekről behurcolt gabonagyomok (például a konkoly is) úgy viselkednek, mint az őshonosok. Ugyanígy beilleszkedett a betyárkóró a homokon. Elég hosszú időszakot vizsgálva az inváziós növények is elfáradhatnak.

Bús Mária

Lakatos Zoltán erdőmérnök 1930–2005

A Zala megyei Oltárcon született, szülei három hold földön gazdálkodó szegényparasztoi voltak. A család anyagi helyzete nehezen tudta volna biztosítani a taníttatását, ám tehetsége révén mégis sikerült diplomát szereznie.

Hat elemi elvégzése után – egy tehetségkutató versenyt megnyerve – ösztöndíjként felvételt nyert a nagykanizsai Piarista Gimnáziumba. Érettségi után jelentkezett a soproni Erdőmérnöki Főiskolába, melyet – mint állami ösztöndíjas – egy év betegség miatti kihagyás után, 1955-ben végzett el.

Diplomatervét a Közép-somogyi Erdőgazdaság Szentbalázi Erdészeti Készítette, s friss diplomásként is itt helyezkedett el 1956 január 1-től, mint műszaki vezető. Másfél év után a gazdaság központjába helyezték erdőművelési, majd fásítási előadónak. 1959-ben ismét Szentbalázusra került – már erdőszervezőnek. Ezt a beosztást tizenkét éven keresztül töltötte be.

1971-ben egy erdei baleset során szeme megsérült, látása meggyengült, meg is kellett operálni. Ennek is következménye, hogy bekerült a – már átszervezett gazdaság – a SEFAG – központjába. A '70-es években erdőgazdálkodási felügyelő, tájtervező mérnök, tájrendezési és fásítási előadó, munkavédelmi felügyelő volt. 1980-ban munkavédelmi osztályvezetőnek nevezték ki, mely beosztását 1990-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig töltötte be.

A SEFAG folyóirata, a Fagazdasági Híradó munkájában, annak megalakulásától kezdve rendszeresen részt vállalt. Több éven keresztül a szerkesztőbizottság vezetője is volt. A lapszerkesztést, mint egyéb feladatait is, megbízhatóan, szorgalmasan, csendes derűvel végezte. Az általa irányított időszakban – több korábbi időszakkal szemben – rendszeres volt a lap megjelenése, változatos, színes volt a tartalma.

Lelkiismeretes, szorgalmas munkáját három alkalommal „Kiváló Dolgozó” vállalati kitüntetéssel, két alkalommal pedig „Kiváló Munkáért” miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Emlékedet megőrizzük, nyugodj békében!
Detrich Miklós

Vágner László 1947–2005

Tragikus hirtelenséggel elhunyt kollégánktól búcsúztunk 2005. január 13-án a felnémeti temetőben.

Vágner László okleveles erdőmérnök 1947-ben született a Heves megyei Aldebrőn.

Középiskolai tanulmányait az Egri Dobó István Gimnázium és Erdészeti Szakközépiskolában folytatta.

Sopronban 1970. évben erdőmérnöki oklevelet és diplomát szerzett. 1970 és 1972 között a Kecskeméti Építőipari Vállalatnál dolgozott.

1972-ben került a Mátra – Nyugatbükki Erdő-és Fafeldolgozó Gazdasághoz (mai Eger-

erdő Rt.) építési előadói munkakörbe, a központba.

1977–1981-ig az Egri Erdészet műszaki vezetőjeként végzett sikeres szakmai munkát.

1981-ben kapott megbízást az Egri Erdészet vezetésére.

1994-ben a Felsőtárkányi Erdészet vezetőjévé nevezték ki, és ebben a beosztásban dolgozott 2005. január 7-ig, tragikus haláláig.

A szakmát igen jól értő és ezért szorgalmasan, fegyelmezetten dolgozó erdősz–vadász kolléga távozott közülünk.

Munkásságának jegyeit szerencsére megőrzi az általa és kollégái által létrehozott, nevelt és kezelt egri és felsőtárkányi erdők.

Hiányát ma is érezzük.

Nagyon sok erdősz, vadász, barát, ismerős és a család búcsúzott nyitott sírjánál.

Tóth Imre ravazdi erdőszköltő pár sorával búcsúztunk a gyászolókkal együtt.

„Szolgálunk a magyar erdőkért

Sok ifjú és ősz kolléga itt van,

Aki virágot és koszorút

Tesz majd a Te sírhalmadra

Szolgálunk a magyar erdőkért

A koporsódnál fejet hajtva,

Megfogadjuk, amit te is tettél

Szolgálunk, amíg erdősz szív dobban.”

Ha kicsit megkésve is, emlékezzünk tisztelettel, szeretettel és jó szívvel erdőmérnök kollégánkra.

Nyugodjon békében.

Kovács Gyuláné

Deninger István 1922–2005

Hosszú betegeskedés után 2005. január 11-én, életének 83. évében hunyt el Deninger István a Borsodi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság nyugdíjasa.

Deninger Istvánt az erdőszeti ágazat átszervezésének kezdetén, 1948-ban alkalmazta a MALLERD Miskolci Erdőgazdaság. A Műszaki Osztály feladatába tartozó magasépítési munkák tervezése és kivitelezésének irányítása képezték kötelességét.

A csendes, de határozott, az építési szakmát jól ismerő, munkatársait megbecsülő vezető pályafutása során markánsan megőrkötötte nevét az erdőszeti magasépítés történelmében.

A Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság területén számtalan épület tanúskodik hozzájárulásáról, esztétikai érzékéről. Ezt bizonyítják a felépült erdőszlakások, a nevezetes munkásszállások (Lillafüred, Rejtek, Kurtabérc, Fónagyság, Szelcepuszta stb.). Az erdőben végzett munka hősi halottainak tiszteletére állított – Beély Miklós által tervezett – emlékmű művészi megformálása is az ő gondos irányítását dicséri.

A rokonság, barátai, a volt kollégák 2005. január 21-én búcsúztak el hamvaitól Miskolcon a Szentpéteri kapui temetőben.

Legyen ez a pár sor hálám és szeretetem kifejezése az eltávozott barátnak, akitől a nagy távolság miatt személyesen elbúcsúzni sem tudtam.

Isten Veled kedves Pista! Pihenj békében!

Schalkház Lipót